

[Ellinger.]

rørende sit Helbred. At Bestyrelsen for Statsanstalten saa i § 43 forbeholder sig en Ret til eventuelt at nedsætte det Forsikringstal, hvorefter Bonus beregnes, kan jo kun betragtes som en naturlig Sikkerhedsventil.

Ved dette Lovforslags eventuelle Vedtagelse bortfalder en Række Love, men i Fortegnelsen over de Love, der bortfalder, nævnes bl. a. Lov Nr. 78 af 1. April 1893 § 9, „dog kun for saa vidt angaar Statsanstalten“. Dette kan i og for sig være meget naturligt, da det drejer sig om en Lov om Statsanstalten. Det er mig imidlertid umuligt i denne § 9 at finde noget som helst, der *ikke* vedrører Statsanstalten. Og hvis jeg har Ret heri, forekommer det mig, at dette „dog kun for saa vidt angaar Statsanstalten“ maa bortfalde.

I øvrigt er jo en Lov som denne af et saa specifik teknisk Indhold, at dens Enkeltheder kun lidet egner sig til Drøftelse i et Møde her i Tinget. Det er naturligt, at Detailforhandlingen finder Sted i et Udvalg, til hvilket man jo vælger de mest sagkyndige eller, for at være ganske ærlig, de mindst usagkyndige af Tingets Medlemmer, og skønt maaske alle — i hvert Fald omtrent — bør henregnes til denne sidste Gruppe, nærer jeg ingen Tvivl om, at vi vil kunne arbejde paa Lovforslaget med en saadan Hurtighed, at det naturlige Ønske hos Statsanstalten og hos Ministeren om, at Lovforslaget kan blive til Lov inden Nytaar, kan blive opfyldt. Vi fra vor Side medvirker gerne hertil.

Veistrup: Jeg skal føje min Anbefaling til de Anbefalinger, som er fremkommet fra de foregaaende Talere. Jeg er i øvrigt fuldstændig enig i den ærede sidste Talers Bemærkning om, at Enkelthederne i Lovforslaget bedst kan behandles i et Udvalg, idet vi ikke kan være forsikringsteknisk kyndige, saa at man med noget Udbytte her kan drøfte de Mængder af Enkeltheder, der findes indenfor Lovforslagets Ramme. Desuden vil man sikkert forstaa, at jeg som Nr. 4 i Rækken af Ordførere ikke ønsker at uddybe de Bemærkninger, som allerede er fremkommet. Det er jo ikke et Spørgsmaal, hvorom der er politisk Uenighed eller stor Uenighed i det hele. Jeg indskrænker mig derfor til at sige, at vi for vort Vedkommende gerne vil være med til at fremme Lovforslaget saa hurtigt, som det overhovedet er muligt. En Ting er jo givet: naar en Lov har bestaaet i 60 Aar, er der sikkert gennem den Tid indhøstet en hel Del Erfaringer, som nu kan frugtbares ved en Lovændring. Jeg skal

derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling, saa meget mere som den Kodificering, der ønskes, sikkert er i høj Grad paa-krævet. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, man har ønsket nedsat.

Handelsministeren (Hauge): Da Finansministeren ikke kan være til Stede ved denne Forhandling, vil jeg paa hans Vegne takke de ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget og for deres Tilsagn om at medvirke til dets Fremme. Jeg skal gøre Finansministeren bekendt med de Indvendinger, der er gjort af Venstres og af de Konservatives Ordførere. Jeg skal gøre Finansministeren bekendt med, at Venstres Ordfører har ønsket at faa nærmere Kendskab til den Korrespondance, der er blevet ført mellem Finansministeren og Justitsministeren, og at Venstres Ordfører ikke mener, at § 36, 2det Stykke, er i fuld Overensstemmelse med Forsikringsaftaleloven — det ærede Medlem mener jo, at Bestemmelsen i § 36, 2det Stykke, om Adgang til Voldgiftskendelse ikke er tilstrækkelig, men at der maa være Adgang til almindelig Domsafgørelse.

Med disse Bemærkninger takker jeg endnu en Gang for det givne Tilsagn og udtaler Haabet om, at Lovforslaget maa faa en hurtig Gang gennem Rigsdagen.

Rytter: Det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) var meget godt tilfreds med § 23. Jeg undlod at omtale den; jeg tror, at vi bedre kan drøfte den i et Udvalg. Jeg for mit Vedkommende er imidlertid ikke saa absolut glad ved den, det vil sige, jeg kunde ønske, at man gik endnu videre, end denne Bestemmelse gaar. Det forekommer mig uheldigt, at der i en Forsikringslov staaer, at Bestyrelsen kan gøre det og det. Det er langt bedre at have en absolut Regel, saa at man ikke bliver afhængig af en vilkaarlig Afgørelse af Bestyrelsen.

Jeg tror, at den Indvending, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) gjorde mod den sidste Paragraf, er forkert. Det er ganske rigtigt, at § 9 i den omtalte Lov kun handler om Statsanstalten, men denne Paragraf er blevet benyttet i senere Love, som ogsaa angaar andre Selskaber. Hvis man derfor helt ophæver den nævnte Paragraf, bliver Henvisningen til Paragraffen i de senere Love betydningsløs, og det bliver da nødvendigt at faa en helt ny Lov som Anhang til disse Love. Det vilde jeg finde noget upraktisk.